

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 55

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 martie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		Decizia nr. 21 din 20 februarie 1995.....	
9. — Hotărâre privind validarea unor mandate de deputat	1		4-6
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
235 bis/1994. — Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”.....	2	147. — Hotărâre privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unor imobile situate în județul Constanța, în administrarea Ministerului Apărării Naționale	6-7
37. — Decret privind înaintarea în grad a unor generali și acordarea gradului de general-maior unor colonei din Serviciul Român de Informații.....	2	156. — Hotărâre privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unei părți din imobilul situat în municipiul București, str. Profesor Ion Bogdan nr. 10, sectorul 1, în patrimoniul Societății Comerciale „Bioing” — S.A.	7
39. — Decret privind înaintarea în grad a unor generali magistrați și acordarea gradului de general-maior unor colonei magistrați.....	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		544. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă.....	8
Decizia nr. 124 din 16 noiembrie 1994	3-4		

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind validarea unor mandate de deputat

În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituția României, al art. 66 alin. (9) și al art. 68 alin. (3) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și având în vedere Raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților hotărâște :

Articol unic. — Se validează mandatul de deputat al domnului Aron Ioan Popa, ales în Circumscripția electorală nr. 4 Bacău, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Constantin Enache, precum și mandatul de deputat al domnului Mihai Tânjală, ales în Circumscripția electorală nr. 26 Mehedinți, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului Nicolae Șerdin.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
IOAN GAVRA

București, 20 martie 1995.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea medaliai „Crucea comemorativă
a celui de-al doilea război mondial, 1941 – 1945“**

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliai „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945“,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial, se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945“ domnului Weber M. Ernest-Otto.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**ION ILIESCU**

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU**

București, 25 noiembrie 1994.
Nr. 235 bis.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în grad a unor generali
și acordarea gradului de general-maior unor colonei
din Serviciul Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

având în vedere propunerile directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se înaintează în gradul de general-locotenent următorii:

- general-maior Marcu Constantin Victor
- general-maior Popescu Theodor Ion.

Art. 2. — Se acordă gradul de general-maior următorilor:

- colonel Catrina Sergiu-Costel
- colonel Ciceo Alexandru Traian
- colonel Ciovică Ioan Gheorghe-Ioan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**ION ILIESCU**

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU**

**CVISION
TECHNOLOGIES**

București, 20 martie 1995.
Nr. 37.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în grad a unor generali magistrați
și acordarea gradului de general-maior
unor colonei magistrați**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se înaintează în gradul de general-locotenent următorii:

- general-maior Bădoiu Ioan Cornel
- general-maior Popa-Cherecheanu Ulpiu Mihail-Ulpiu.

Art. 2. — Se acordă gradul de general-maior următorilor:

- colonel Joarză Samoilă Samoilă
- colonel Lucescu Ioana Constantin
- colonel Preoteasa Ioan Mircea Ioan.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 martie 1995.
Nr. 39.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 124*)

din 16 noiembrie 1994

Victor Dan Zlătescu — președinte
Miklós Fazakas — judecător
Ion Filipescu — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iulie 1994, pronunțată de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1420/1994, Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal, invocată de inculpații Mihnea Petru, Boșca Petru și Petrovai Ioan. În susținerea excepției se arată că dispozițiile art. 224 din Codul penal au fost implicit abrogate prin art. 150 alin. (1) din Constituție.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, își însușește acest punct de vedere și apreciază că, în prezent, prevederile art. 224 din Codul penal au rămas fără obiect, dar nu

înțelege să statueze aceasta prin dispozitivul încheierii, ci să sesizeze Curtea Constituțională cu soluționarea excepției.

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 din Legea nr. 47/1992, reține:

Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 224 din Codul penal, pe care a soluționat-o, și a constatat că această dispoziție legală este abrogată parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și, în consecință, urmează să se aplice numai cu privire la bunurile prevăzute de art. 135 alin. (4) din Legea fundamentală, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice. Această soluție este definitivă și obligatorie potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deoarece prin Decizia nr. 63 din 4 noiembrie 1993 a fost respins recursul declarat de Ministerul Public împotriva Deciziei nr. 33 din 26 mai 1993 prin care Curtea Constituțională se pronunțase în sensul arătat.

Așa fiind, textul anterior Constituției constatat ca abrogat, deoarece, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, este contrar acesteia, nu mai poate fi aplicat, este scos din legislație. Orice altă excepție care ar avea ca obiect textul constatat ca abrogat urmează a fi respinsă ca vădit nefondată în cazul în care, pentru același motiv de fond, excepția a fost, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezolvată fără citarea părților.

Ca atare, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 din Codul penal, invocată de Mihnea Petru, Boșca Petru și Petrovai Ioan în Dosarul nr. 1420/1994 al Tribunalului Maramureș. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare. Pronunțată în ședința din 16 noiembrie 1994.

PRESEDINTE,
Victor Dan Zlătescu

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21

din 20 februarie 1995

Vasile Gionea	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Miklós Fazakas	— judecător
Ion Filipescu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 90 din 12 octombrie 1994.

Dezbaterile au avut loc la 18 ianuarie 1995, susținerile părților fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, iar pronunțarea s-a amânat la 24 ianuarie, 16 februarie și apoi la 20 februarie 1995.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând decizia atacată cu recurs, motivele invocate, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 90 din 12 octombrie 1994, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată de Societatea Comercială „Seament Holdings Panama” — S.A., în Dosarul nr. 2/1994 al Colegiului juridicțional al Curții de Conturi și a constatat că prevederile art. 19 lit. d) din Legea nr. 94/1992 sunt neconstituționale. În motivarea deciziei s-a reținut că îndeplinirea obligațiilor financiare la care se referă art. 19 lit. d) din Legea nr. 94/1992 nu poate intra în sfera administrării sau întrebuintării resurselor financiare, căci ambele ipoteze privesc resurse constituite; formarea resurselor financiare implică stabilirea și emiterea titlurilor executorii în vederea constituirii acestor resurse, precum și înmărmarea conturilor aferente acestor

În speță, inculpații Mihnea Petru, Boșca Petru și Petrovai Ioan au invocat excepția de neconstituționalitate a art. 224 din Codul penal la data de 26 iulie 1994, deci la o dată la care prevederile acestui articol erau definitiv și obligatoriu abrogate parțial, și, pe cale de consecință, Curtea Constituțională reține că excepția este vădit nefondată în sensul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fiind lipsită de obiect.

emiterea titlurilor cât și executarea acestora se includ în sfera drepturilor ce revin statului și unităților sectorului public, în calitate de creditori; în noțiunea de formare a resurselor financiare nu intră și îndeplinirea de către debitori a obligațiilor rezultând din titlurile executorii emise, deoarece îndeplinirea acestor obligații face parte din sfera dreptului de proprietate al debitorilor, în temeiul căruia ei se pot opune creanței; în cazul în care controlul Curții de Conturi s-ar extinde și asupra executării de către debitori a obligațiilor de plată, ar însemna ca verificarea să fie îndreptată asupra activității debitorilor, în loc să privească activitatea organelor statului legată de emiterea și executarea titlurilor executorii; pentru sectorul public, controlul Curții de Conturi, potrivit art. 139 din Constituție, privește modul de administrare și utilizare a resurselor, ceea ce implică, în sensul art. 17 din Legea nr. 94/1992, îndeplinirea obligațiilor financiare la care se referă art. 19 lit. d) din aceeași lege; în ipoteza prevăzută de art. 19 lit. d) din Legea nr. 94/1992, Curtea de Conturi nu se poate substitui organelor din sistemul Ministerului Finanțelor, fără ca prin aceasta să nu se aducă o atingere fundamentelor constituționale ale specializării autorităților publice, cu consecințe negative în ce privește responsabilitatea acestor autorități și funcționarea serviciilor publice statale.

Împotriva acestei decizii, în termen legal, Ministerul Public a declarat recurs, solicitând admiterea lui și modificarea deciziei criticate în sensul reînvingerii sesizării ca prematură.

Prin primul motiv de recurs, care vizează fondul cauzei, se susține că soluția este greșită datorită interpretării eronate date de Curtea Constituțională în dispoziții din Legea nr. 94/1992 și din Constituție. Astfel se susține că, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, activitatea de control a Curții de Conturi se exercită asupra resurselor financiare ale statului, precum și asupra conturilor aferente acestor resurse.

acestora, administrarea și întreținerea lor. Legea nr. 94/1992, prin art. 19 lit. d), instituie competența de control a Curții de Conturi asupra oricărei persoane juridice care are obligația să contribuie la formarea resurselor financiare ale statului. Obiectul dreptului de control al Curții de Conturi nu-l constituie activitatea în sine a persoanei juridice, ci numai în măsura în care aceasta este reflectată corect și exact în obligațiile financiare stabilite de organismele asupra cărora dreptul de control al Curții de Conturi este necontestat. În fapt, acest control se exercită asupra activității organelor financiare, numai locul în care se efectuează fiind situat la persoanele juridice cu obligații financiare către stat. În acest sens este interpretarea logico-sistematică a secțiunii 1 din capitolul III al Legii nr. 94/1992. Art. 16 din această lege reiterează coordonatele dreptului de control al Curții de Conturi, expuse de art. 139 alin. (1) din Constituție, iar art. 17 din aceeași lege detaliază obiectivele controlului. În art. 18 din Legea nr. 94/1992 se enumeră persoanele juridice care sunt supuse dreptului de control, iar art. 19 menționează că efectuarea de controale se poate face „și la alte persoane juridice”. Deci acest control se desfășoară la acea persoană juridică, desigur numai în limitele stabilite de art. 17 din Legea nr. 94/1992, și nu asupra activității sale în general.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs se susține că, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională are dreptul de a se pronunța asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești, dar Curtea de Conturi, atât în întregul ei cât și în componentele sale cu atribuții de jurisdicție, nu poate fi considerată că face parte din autoritatea judecătorească. Curtea de Conturi este reglementată de art. 139 din Constituție care face parte din titlul IV intitulat „Economia și finanțele publice”. Prin urmare, Curtea de Conturi nu este o instanță judecătorească, astfel că invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața sa nu permite Curții Constituționale să se pronunțe asupra ei. În final, hotărârea pronunțată de organismele cu atribuții jurisdicționale ale Curții de Conturi poate fi atacată în fața instanței judecătorești de contencios administrativ, astfel că nu se poate obiecta că excepția de neconstituționalitate invocată în fața organismelor cu atribuții jurisdicționale ale Curții de Conturi ar însemna lipsirea unor persoane de garanția constituționalității unei asemenea excepții.

Examinând acest al doilea motiv de recurs, care prevaleară, deoarece vizează legalitatea investirii Curții, se constată că prin Deciziile nr. 64, 91 și 92/1994, definitive prin nerecurare, Curtea Constituțională s-a declarat competentă să soluționeze excepțiile, reținând și că sesizarea sa de către instanțele Curții de Conturi nu este contrară art. 144 lit. c) din Constituție. Completul de judecată care a dezbătut recursul Ministerului Public în cauza de față, declarat împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 90/1994 care privește, de asemenea, o excepție ridicată în fața Colegiului jurisdicțional al Curții de Conturi, la data de 24 ianuarie 1995, când urma să se pronunțe, a solicitat convocarea Plenului Curții Constituționale, în temeiul art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, pentru a aprecia dacă nu este cazul să se îndepărteze de interpretarea juridică conținută în deciziile anterioare. Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 11 din 15 februarie 1995, cu majoritate de 8 voturi, a statuat că excepțiile privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor se pot ridica numai în fața instanțelor judecătorești stabilite, în baza art. 125 alin. (1) din Constituție, de Legea nr. 92/1992 și Legea nr. 54/1993, iar sesizarea Curții Constituționale se dispune de instanța respectivă printr-o încheiere, în condițiile stabilite de art. 23 din Legea nr. 47/1992.

Pentru a pronunța această soluție, Plenul Curții Constituționale a reținut, în esență, următoarele:

Constituția stabilește în art. 144 lit. c) atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor.

În aplicarea acestei dispoziții constituționale, art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale se referă, de asemenea, în mod expres, la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor, stabilind condițiile în care Curtea poate fi sesizată. Astfel, la alin. (4) al art. 23 se prevede că „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate printr-o încheiere”. Faptul că în acest alineat legea se referă numai la instanță nu poate duce la concluzia că se are în vedere orice organ de jurisdicție, deoarece art. 23 trebuie interpretat sistematic și, din moment ce în alin. (1), în concordanță cu art. 144 lit. c) din Constituție, se arată despre care instanțe este vorba, din motive de redactare în alineatele următoare (2, 4, 5, 6) nu mai era necesar să fie circumstanțiate.

Rezultă deci, fără echivoc, că atât Constituția, prin art. 144 lit. c) cât și art. 23 din Legea nr. 47/1992 recunosc numai instanțelor judecătorești dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate invocate în fața lor.

Constituția prevede în art. 125 alin. (1) (text ce are ca titlu „Instanțele judecătorești”) că „Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”. Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească prevede în art. 10 că „Instanțele judecătorești sunt: a) judecătoriile; b) tribunalele; c) curțile de apel; d) Curtea Supremă de Justiție”. La acestea se pot adăuga instanțele militare organizate, în temeiul art. 11 din Legea nr. 92/1992, prin Legea nr. 54/1993: tribunalele militare; tribunalul militar teritorial; Curtea Militară de Apel.

Așa fiind, sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate nu poate fi făcută, în mod legal, decât de una dintre instanțele judecătorești enumerate de lege. În același sens a interpretat Curtea Constituțională noțiunea de *instanțe judecătorești* și în cazurile în care s-a pronunțat cu privire la respectarea accesului liber la justiție, or nu este de acceptat ca aceleași noțiuni să i se dea interpretări diferite. Desigur, alta ar fi fost situația dacă art. 144 lit. c) din Constituție s-ar fi referit la *instanță*, deoarece această noțiune este folosită, atât de legiuitor cât și de doctrină, în sens larg, incluzând și alte organe de jurisdicție. Textul constituțional se referă însă la *instanțe judecătorești*, care sunt expres și limitativ stabilite de lege, și deci nu este posibil ca sfera lor să fie extinsă prin analogie. Faptul că instanțele Curții de Conturi nu sunt instanțe judecătorești rezultă și din împrejurarea că art. 139 din Constituție, care se referă la Curtea de Conturi, nu este înscris în capitolul VI al titlului III „Autoritatea judecătorească”. Pe de altă parte, aceste instanțe nu înfăptuiesc justiția, deoarece art. 139 alin. (1) prevede doar că „În condițiile legii, Curtea de Conturi exercită și atribuții jurisdicționale”.

Împrejurarea că art. 144 lit. c) din Constituție impune ca invocarea excepției de neconstituționalitate să se facă în fața instanțelor judecătorești nu afectează dreptul cetățenilor de a contesta legitimitatea constituțională a legii aplicabile procesului lor în cazul în care cererea este de competența altui organ de jurisdicție, deoarece principiul accesului liber la justiție, înscris în art. 21 din Constituție, asigură în orice litigiu accesul la instanțele judecătorești, în fața cărora se poate ridica excepția. Astfel este asigurată în orice litigiu respectarea supremației Constituției. Cu referire la instanțele Curții de Conturi, este de necontestat că împotriva hotărârilor lor se poate exercita, după epuizarea căilor administrativ-jurisdicționale, recursul la Secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 4 din Legea nr. 29/1990, unde se poate invoca excepția de neconstituționalitate. Împrejurarea că excepția poate fi invocată numai în fața instanței judecătorești și deci judecătorul financiar ar fi obligat să soluționeze pe fond litigiul, fără rezolvarea în prealabil a constituționalității legii pe care urmează să o aplice, nu este specifică numai acestui caz, întrucât în toate cazurile

de competența altor organe de jurisdicție, deoarece și instanțele judecătorești, cu excepția Curții Supreme de Justiție, pot proceda la soluționarea fondului, în condițiile în care legea lasă la latitudinea lor suspendarea judecării [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 și art. 32 din Legea nr. 56/1993]. De aceea, art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 îngăduie rejudecarea proceselor dacă s-a stabilit, prin decizia definitivă a Curții Constituționale, neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe.

În sfârșit, faptul că unica autoritate de jurisdicție constituțională este Curtea Constituțională și că aceasta este singura în drept să hotărască asupra competenței sale nu este relevant, deoarece problema care se pune nu este aceea a competenței, ci aceea a sesizării Curții. Un organ jurisdicțional poate fi competent, chiar singurul competent în acea materie, dar, dacă nu a fost investit în condițiile legii, nu poate trece la soluționarea unei cauze.

Potrivit art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, interpretarea dată de plen cu votul majorității judecătorilor este obligatorie pentru completul de judecată, astfel că recursul de față urmează a fi soluționat în lumina Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. II din 15 februarie 1995. Constatându-se că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 lit. d) din Legea nr. 94/1992 a fost invocată în fața Colegiului jurisdicțional al Curții de Conturi, care nu este o instanță judecătorească în sensul Legii nr. 92/1992 sau al Legii nr. 54/1993, rezultă că sesizarea Curții Constituționale, prin Încheierea din 25 aprilie 1994 a colegiului respectiv, nu s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 și, în consecință, recursul Ministerului Public urmează a fi admis și decizia instanței de fond modificată în sensul respingerii excepției. Față de această împrejurare, nu mai este necesară examinarea motivului de recurs care vizează fondul cauzei.

Față de considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 1, 3, 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23, 25 și 26 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Admite recursul declarat de Ministerul Public și modifică Decizia nr. 90 din 12 octombrie 1994 în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională nefiind legal sesizată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 20 februarie 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unor imobile situate în județul Constanța, în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a imobilelor în suprafață construită de 1.025 m² și a terenurilor aferente în suprafață de 7.645 m², situate în județul Constanța, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, din patrimoniul Societății Comerciale „Carmen Silva” — S.A. Eforie Sud, în proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Mijloacele fixe și obiectele de inventar existente în imobilele prevăzute la art. 1 se vor transmite, cu plată sumele transferându-se din fondurile alocate Ministerului Apărării Naționale în bugetul de stat.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, cu activul existent la

Art. 4. — Diminuarea capitalului social al Societății Comerciale „Carmen Silva” — S.A. Eforie Sud, rezultat din protocolul de predare-preluare, se va efectua numai asupra cotei de 70% deținută de Fondul Proprietății de Stat.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gheorghe Tinca
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
p. Ministrul turismului,
Nicolae Neacșu,
secretar de stat

București, 16 martie 1995.
Nr. 147.

ANEXĂ

IMOBILELE
situate în județul Constanța, care se transmit, cu titlu gratuit,
în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. crt.	Denumirea imobilului care se transmite	Sediul	Suprafața construită — m ² —	Suprafața terenului aferent — m ² —
1.	Complexul sanatorial „Argeș“	Localitatea Eforie Sud, str. Gării nr. 7, județul Constanța	845	7.345
2.	Vila „Fotbalistul“	Localitatea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 65, județul Constanța	180	300
TOTAL:			1.025	7.645

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea, cu titlu gratuit, a unei părți din imobilul situat în municipiul București, str. Profesor Ion Bogdan nr. 10, sectorul 1, în patrimoniul Societății Comerciale „Bioing” — S.A.

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a unei părți reprezentând 399,34 m², suprafață construită desfășurată, împreună cu terenul aferent în suprafață de 643,34 m², din imobilul situat în municipiul București, str. Profesor Ion Bogdan nr. 10, sectorul 1, din patrimoniul Societății Comerciale „Petrodesign” — S.A. în patrimoniul Societății Comerciale „Bioing” — S.A.

Art. 2. — Predarea-primirea părții din imobilul transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între cele două părți, împreună cu activul și pasivul, reevaluate potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 500/1994, la data transmiterii.

Art. 3. — Capitalul social al Societății Comerciale „Bioing” — S.A. și cel al Societății Comerciale „Petrodesign” — S.A. se majorează și, respectiv, se diminuează, în mod corespunzător, cu valoarea aferentă părții din imobilul ce se transmite potrivit art. 1.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Dumitru Popescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade

București, 17 martie 1995.
Nr. 156.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind lansarea emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor,
în baza prevederilor art. 27 din Legea bugetului de stat pe anul 1994 nr. 36/1994, ale art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1994 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1994, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994 încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certificate de trezorerie cu dobândă*, în sumă totală de 500,0 miliarde lei.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%) până la adjudecarea totală a emisiunii, dar nu mai mult de 60 de zile calendaristice, respectiv la datele de: 29 martie, 12 aprilie, 26 aprilie, 10 mai, 24 mai 1995.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă este după cum urmează:

— 91 de zile calendaristice, respectiv 28 iunie, 12 iulie, 26 iulie, 9 august, 23 august 1995;

— 182 de zile calendaristice, respectiv 27 septembrie, 11 octombrie, 25 octombrie, 8 noiembrie, 22 noiembrie 1995;

— 274 de zile calendaristice, respectiv 28 decembrie 1995, 11 ianuarie, 25 ianuarie, 8 februarie, 22 februarie 1996.

Art. 4. — Dobânda se va plăti la scadență, având ca nivel de referință rata dobânzii de licitație a creditelor acordate de Banca Națională a României pentru refinanțarea băncilor comerciale, minus 6 puncte procentuale pentru certificatele de trezorerie cu scadența de 91 de zile, 5 puncte procentuale pentru certificatele de trezorerie cu scadența de 182 de zile și 4 puncte procentuale pentru certificatele de trezorerie cu scadența de 274 de zile.

Modul de calcul al dobânzii aferente este următorul:

$$D = \frac{\sum K \times i \times N}{360}$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie;

i = rata dobânzii de licitație săptămânală minus 6, 5 sau 4 puncte procentuale;

N = numărul de zile până la scadență.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10 milioane lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică. Certificatele de trezorerie cu dobândă pot fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu sau în numele clienților lor.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu 2 zile înainte de datele vânzării, stabilite la art. 2, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României va informa participanții, în cel mai scurt timp, asupra acceptării sau neacceptării totale sau parțiale a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului deschis la Banca Națională a României cu suma reprezentând prețul certificatelor de trezorerie cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie deținute.

Art. 8. — Certificatele de trezorerie nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acesteia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 9. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 10. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 17 martie 1995.
Nr. 544.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 363.55.36.

